

SLOVENSKE SDDELAVCE

UREDNISTVO IN UPBAVA:
LJUBLJANA, ČOPOVA 1.—DELAV-
SKA ZBORNICA — TELEFON ST.:
35—29 — POST. ŠEK. RAČUN ST.
17.548 — NAROČNINA: ZA ČLANE
ZZD 2.— DIN MESEČNO — (24.—
DIN LETNO) — ZA DRUGE NA-
ROČNIKE 3.— DIN MESEČNO (36.—
DIN LETNO) — CENE OGLA-
SOM PO DOGOVORU — LIST
IZHAJA VSAKO SOBOTO

LETO II.

LJUBLJANA, SOBOTA, 28. MAJA 1938.

ŠTEV. 21.

Naše stavke — naše zmage

»Vse stavke, v katere smo prisiljeni šli, so bile uspešne«, je kratko povedal ob zadnjem našem občnem zboru naš organizacijski tajnik v svojem lepem poročilu. Kratke besede so polne življenja in vredne so, da se ob njih pomudimo, ker so mogle biti tako izgovorjene samo v našo čast.

Bili smo v stavke prisiljeni! Nikjer jih mi sami morda radi kakšnih organizacijskih uspehov nismo začeli in vodili. Povsod, kjer so bile vodene od nas, so bile zato, ker je bila v temeljih žaljena človeška čast in najosnovnejše življenjske pravice. Vodili smo kot narodna organizacija borbe in stavke tudi zato, da smo varovali čast svojega naroda, o katerem je tujec doslej mislil, da ga sme na naši zemlji žaliti, čeprav mu zemlja in narod na njej daje bogato pogrnjeno mizo. Mi smo začutili kot svojo veliko bolečino, ko je tujec opsoval slovenskega delavca in mu med psovanjem dal zausnično.

Mi vemo, delavec je obsojen, da v potu svojega obraza je svoj vsakdanji kruh in vemo tudi, da bi ga morali vsi tako jesti, toda ob bormem življenju in skromnem plačilu, ne moremo nikoli dopustiti, da bi ga kdorkoli zato še poniževal. Tudi nam niti na misel ne pride, da bi komurkoli dovolili, da sme nemaščevan preko tistih najmanjših pravic, ki jih zakon delavcu daje.

Kjerkoli se je torej zgodilo, da podjetnik ni hotel razumeti najosnovnejših pravic našega delavstva, smo šli in skušali gospodom mirnim potom dopovedati, kaj je prav in kaj prav ni. Zmerom smo bili veseli, če smo se mogli radi mirnega sožitja tako pogovoriti, da je bil po teh razgovorih delavec osebno in organizacijsko tako zavarovan, da je mogel brez gneva služiti sebi in podjetju in občestvu.

Vse smo poizkusili, kjer tega ni bilo, da bi prizadetim razumljivo predložili, da je vendar tudi v njihovem resničnem interesu, da delavstvu njegove upravičene zahteve izpolnijo. Če smo uspeli, dobro, če nismo, odnehali nismo monikdar. Nikolinismo ostajali sredi pota. Dobro smo prevdrali meje naših pravic in trenutnih možnosti, predno smo se česa lotili, da nam započeti ukrepov ne bi bilo treba kje ob polomijah ustavljati. Dobro smo preudarili, ker nam tega nikoli treba ni bilo.

V svesti si, da je oblast zato tu, da štiti zakon in zakonito pravico smo v zaupanju v njene sedanje predstavnike prosili za njeno posredovanje. Tudi ta je uvidela, da nikoli nismo zahtevali ničesar neutemeljenega in šla nam je na roko zato, ker so trenutni predstavniki dobro čutili svojim malim narodom in z njegovim delavskim stanom.

Če vse ni nič zaleglo, če se je podjetnik zakrknil vase in zahteval naše ponižanje, smo šli v stavko in zahtevali zase in za svoje delavstvo našo čast in našo pravico. Vse stavke so bile uspešno dobojevane. Po nobeni nas in naših delavcev ni bolela glava.

Mlada organizacija ZZD je zato lahko ponosna na svoj življenjski realizem, na svoj čut za to, kaj je dosegljivo in kaj ni. Mnoge stare organizacije jo morejo za

Prijavite se do 1. julija 1938!

Kdor želi dobiti podporo iz podpornega sklada za starost in onemoglost, se mora pismeno prijaviti Okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev v Ljubljani in sicer najpозnejše do 1. julija t. l. Prijava naj se izvrši na tiskanem obrazcu, ki se dobi brezplačno na Okrožnem uradu, pri vseh uradovih poslovalnicah in poverjeništvih.

Kdo naj vloži prijavo?

Prijavo za podporo iz Podpornega sklada za onemoglost in starost morejo vložiti osebno delavci(-ke) — ne pa družinski člani delavca v primeru njegove smrti — ki so nad 21 let stari, onemogli in ki so bili po 1. juliju 1925. leta zavarovani pri Osrednjem uradu za zavarovanje delavcev za primer bolezni najmanj 250 tednov; zatem delavci (-ke), ki so dovršili 70. leto starosti in so bili pri Osrednjem uradu za zavarovanje delavcev zavarovani za primer bolezni najmanj 500 tednov. Vsi onemogli in stari delavci (-ke) morajo dokazati, da so revni in navezani edinole na podporo, da po svojem zaposlenju niso nameščenci, ki so bili ali bi bili zavezani na pokojninsko zavarovanje nameščencev; da nimajo pravice do pokojnine po drugem odstavku § 4. zakona o zavarovanju delavcev, dalje da nimajo rente po zakonu o zavarovanju delavcev za primer onemoglosti, starosti in smrti, niti rente za slučaj nezgode, ki je višja od podpore po Pravilniku o ustanovitvi in porabi podpornega sklada za onemoglost in starost ((člen 4). Prve prijave se morajo predložiti do 1. julija 1938, ostale pa tekom enega leta od dne, ko so izpolnjeni pogoji, tistemu krajevemu organu Osrednjega urada (Okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev, Privatni društveni bolniški blagajni), pri katerem so bili zadnjikrat javljeni v zavarovanje. Če pri tem uradu niso bili zavarovani niti štiri tedne, morijo prijavo vložiti pri tistem uradu, kjer so bili pred tem zavarovani vsaj štiri tedne (člen 6. Pravilnika).

Kdo je onemogel?

Za onemoglega po § 66 zozd je smatrati tistega delavca(-ko), ki zaradi bolezni, starosti ali drugih hib ne more izvrševati dela, kakor bi ga sicer po svojih močeh in sposobnostih, ter kateri z ozirom na svojo izobrazbo in svoj dosedanji poklic ne zasluzi niti tretjine tistega, kar zasluzijo delavci iste vrste dela in z enako izobrazbo ter v istem kraju.

njega zavidati, ker imajo dosti žalostnih izkušenj, kako so propadale ob sličnih prilikah na škodo vsega delavstva. Čas bi že bil, da se odpovedo svojemu samozavertanju in da dajo priznanje nam, ki ga po vsej pravici lahko zahtevamo.

Naše borbe za delavstvo pa bodo šle neoziraje se na to ali ono stran svojo zdravo pot naprej. Delavstvo pa je lahko prepričano, da v svojem zaupanju napram ZZD nikoli varano ne bo. Naša pot se imenuje poštenje in je ravna ter vodi vedno do zmage.

Prosilec(-ki), ki je izpolnil pogoje članstva 500 tednov ter dovršil 70. leto starosti, ni potrebno dokazovati, da je onemogel, ker ima na podlagi 4. odstavka § 66. zozd dovršene 70. leta starosti isti učinek kot onemoglost.

Koga je smatrati za revnega?

Prosilca(-ko) je smatrati za revnega takrat, kadar nima nobenega premoženja niti svojega gospodarstva ali če ima majhno imetje in gospodarstvo, od katerega pa se ne more vzdrževati.

Prosilec(-ka) se sme prijaviti, če nima sorodnikov, ki so ga dolžni vzdrževati po določilih državlanskega zakona, ali če jih ima, pa so ti sorodniki tako siromašni, da ga ne morejo vzdrževati. Pravico do vzdrževanja po določilih občega državlanskega zakona (ODZ) in po določilih državlanskega zakona Kraljevine Srbije (srbski drž. zak.) ima žena napram možu in otroci napram staršem, ako se ne morejo sami vzdrževati in to brez ozira na starost, eventualno tudi otroci napram dedu in babici z očetove strani, ali dedu in babici z materine strani. Nezakonski otroci imajo pravico do vzdrževanja napram prirodnemu očetu in materi, eventualno napram dedu in babici z materine strani. Adoptirani otroci imajo civilno-pravne zahteve do vzdrževanja samo napram adoptantom. Siromašni roditelji imajo pravico do vzdrževanja napram otrokom, a ded in babica napram vnukom. To siromašnost in navezanost na podporo morajo prosilci dokazati s potrdilom občine, kjer žive, o njihovem premoženjskem stanju in o premoženjskih razmerah njihovih sorodnikov, ki so dolžni, da jih vzdržujejo po določilih državlanskega zakona.

Vse rubrike v tej prijavi morajo biti točno izpolnjene z resničnimi navedbami in pisane čitljivo, kakor so postavljena vprašanja. Priporoča se izpisovanje teh rubrik s pisalnim strojem, če je to mogoče.

Prijavo je treba poslati pristojnemu krajevemu organu Osrednjega urada za zavarovanje delavcev, po možnosti priporočeno s pošto ali pa izročiti osebno pristojnemu krajevemu organu (na sedežu urada, ekspozituri ali poverjeništvu).

Priložiti je treba prijavi dokazilo o istovetnosti prosilca, in sicer so to: krstni list, poročni list ali pri obojem izpisek iz župnijskih knjig, ali železniško legitimacijo ali policijsko izkaznico, ali delavsko knjižico, ali potni list, ali vojaško knjižico, ali domovnico, ali potrdilo o državljanstvu itd. Dalje mora biti prijavi brezpogojno priloženo potrdilo občine, kjer prosilec prebiva, o premoženjskih razmerah prosilca in vseh njegovih sorodnikov, kateri so ga dolžni vzdrževati po določilih državlanskega zakona (gl. navodila pod 3). Ta potrdila so po § 11. pravilnika v zvezi s § 189. zakona o zavarovanju delavcev prosta kolkovine.

Poleg označenih dokazil se priporoča prosilcu, da priloži prijavi tudi vsa ostala dokazila n. pr. potrdila delodajalcev o zaposlitvi, morebitna zdravniška potrdila o zdravstvenem stanju itd., skratka vse, kar potrjuje njegove navedbe v prijavi.

Vsemu delavstvu toplo priporočamo, da se ravna po gornjih navodilih in se poslužuje pravic, ki mu jih daje zakon o zavarovanju delavcev in Pravilnik o podpornem skladu za starost in onemoglost. Sm. R.

„BODI LUČ“

V založbi naše Zveze združenih delavcev je izšel 3. zvezek Delavske knjižnice »Bodi luč«, javna izpoved bivšega brezbožnika Kauer Alfonza iz Inomosta. Delo je na željo prisateljevo prevedel Janez Kalan in mu dodal nekaj zanimivih zaključnih misli. Strani ima 40. Stane 3 Din izvod.

V času, ko skuša val brezbožništva in materializma zadušiti krščanstvo in s tem podreti civilizacijo, stopi pred nas bivši brezbožnik s svojo kratko pa jasno izpovedjo. Navajeni smo gledati brezbožništvo le kot družabni pojav, nismo pa še imeli priliko pogledati v dušo brezbožnika. To nam omogoči pisec s svojo razpravo. Ako bi bil pisec človek, ki se je od vere odtujil in po dolgem tavanju zopet našel pot k katoličanstvu, nam stvar ne bi dala toliko misliti. Marksisti — brezverci bi ob takem primeru skomignili z rameni in dali stereotipen odgovor: »Človek se pač ni docela otrsel vseh predsodkov, in so ga ti navsezadnje zopet premagali.« Marksizem, kot idejni oče svobodomiselstva in brezbožništva, namreč vidi v veri v Boga le privzgojeni predsodek, katerega se otrese eden lažje, drugi težje.

Kauer je bil brezbožnik takorekoč od detinstva; tudi ni bil navaden pripadnik brezbožništva marveč njegov idejni prvobornik in pesnik, tvorec »očenaša« brezbožnikov. Če bi bil pisec navaden vojak, ki zapuša vojsko teme, ne bi to moglo vzbuditi toliko pozornosti. Pri Alfonzu Kaueru gre medtem za bivšega brezbožniškega generala, ki z veseljem zamenja čin generala teme z činom navadnega vojaka luči.

Kot mož peresa bi bil gotovo sposoben, da napiše obširno delo, toda on noče vzbuditi senzacije. Jasno in kratko kaže vzroke, ki so ga že v dobi detinstva gnali v roke brezbožništva, duševno življenje brezbožnika s svojimi dvomi in iskanjem pravice v kraljestvu teme, dokler po dolgem tavanju ni našel poti k luči — v Kristusovo cerkev.

Popolen brezbožnik mora biti predvsem marksist. Pot, ki vodi ljudi v brezbožništvo je večinoma ta-le: Delavec ali intelektualc postane »akcijski« pristaš marksizma; s tem pride v vrtinec boja proti »klerikalizmu«, kjer ga zajamejo organizacijske mreže in napravijo iz njega popolen marksist. (Dalje na 2. str. zgoraj!)

Confiteor brezverca in bivšega vodilnega nemškega marksista Kauerja, je knjižica »Bodi luč«.

Izdala jo je Zveza združenih delavcev v prevodu Janeza Kalana.

V lahki, vsakomur razumljivi besedi razkriva globine človeške duše, pot brezverca iz teme k luči.

Niti eden naš delavec, niti eden naš naročnik ne sme biti, ki ne bi imel tega bisera v svoji zbirki.

Priložili smo knjižico današnjemu »Slovenskemu delavcu«, slehernemu našemu naročniku s po-

ložnico. Vsak naj nakaže po položnici din 3.—. Ob tej priliki poravnate lahko na isti položnici tudi naročnino za »Slov. delavca«. — Ne prezrite, ne vrnite knjižice! Slehernega bo knjižica razveselila.

(Nadaljevanje s 1. strani!)

litičnega pristaša, ki se strinja s socialno političnimi cilji marksizma in se zanje bori. Šele na koncu prodre tja, kamor bi moral prodreti od vsakega početka, da se namreč spozna z idejno osnovo marksizma, takozvanim dialektičnim materializmom, na katerem sloni brezbožništvo. Zato je odstotek pravih brezbožnikov med marksisti minimalen. Večina le tuli z volkovi iz bedaste sramežljivosti in se pri tem zavija v plašč »antiklerikalizma«. Število »pravih volkov« je izredno pičlo. Ta manjšina vodi čredo, ki drvi za njo brez razsodnosti.

Pisec ni pripadal čredi, bil je »volk«. Od mladih nog je stal pod vplivom svoje ga očeta, zagrizenega marksista, tako, da so ostala prizadevanja skrbne mačehe - tretjerednice skoraj brezuspešna. Šel je v svet iskat jasnosti, prišel v okove brezverstva, se potapljal v brezverski znanosti in vendar prišel na pravo pot vedno bliže Bogu, v vero ljubezni, v katoliško Cerkev. Tedaj je prišel do spoznanja, da sploh nikoli ni bil »pravi volk«. Le delal se je volka. Vzgoja in okolica sta ga nagnali v temo, ali na dnu duše je bilo vedno hrepenenje po luči. S silo ga je skušal zatreti, a ni šlo. Luč je premagala temo.

Iz tega moramo zaključiti, da so vsi brezverci, površnejši in globlji, ljudje, ki iščejo luč v temi in si tega ne upajo priznati. V svoji duši potlačijo luč in radi tega trpijo, ker nasilje rodi trpljenje. Kdor hoče napraviti konec svojim duševnim mukam, naj ne zatira svoje duše, temveč ji naj pomaga do zmage.

Pri čitanju »Bodi luč« se moramo nehoti spomniti spisov raznih odpadnikov boljševisma, ki opisuje dejstvo, da se sovjetska, brez »verskih predsodkov« vzgojena mladina ne zadovoljuje s temo brezverstva. Tudi ta mladina hrepeni po svetovnonazorni jasnosti, katero ji brezbožni marksizem ne more nuditi. Po vsej Sovjetiji nastajajo tajne verske sekte, seveda zaide mladina s tem na stranpota, ali to tavanje in iskanje dokazuje, da človek brez vere in ljubezni do bližnjega ne najde duševnega miru.

»Bodi luč« je zelo poučno delo za one, ki mislijo, da se morejo sami za lase potegniti iz vode. Za vernega katoličana je pa knjžica priporočljiva radi tega, da bo vedel, kako pusto izgleda v duši brezbožnika in kako mu more pomagati, da naj ne išče luči v temni kleti, temveč v večnem soncu verske resnice.

To naj se nikdar več ne ponovi

Jesenice, 24. 5. 38.

V KID so zaenkrat srečni dnevi sprejemanja minulih in je v dnevnem redu redukcija delavcev. V koliko se to ujema in odgovarja dejanskemu stanju in kaj je tudi vzrok obče nejevolje vsled teh redukcij bomo svoje člane na enem izmed prihodnjih članskih sestankov na podlagi objektivnega presojanja poučili.

Več delavcem je bila redukcija že napovedana, med njimi pa je bil tudi nek naš bivši član R. J. Po več mesečnem moledovanju okrog funkcionarjev strokovne organizacije in oborožen tudi s priporočili prosv. društva in politične stranke JRZ, iz domačega kraja, ga je organizacija spravila do dela. Bržkone, fant ni imel zadostne podlage o pomembnosti delavske strokovne organizacije, zato jo je zanemaril in zaostal s svojimi članskimi obveznostmi, s članarino kar 8 mesecev v zaostanku. Zdad ko je dobil redukcijo in mu teče v grlo voda, se je spomnil zopet organizacije, ki mu je oskrbela delo, češ, morda ga bo tudi zdaj ščitila. Odločujoči faktorji pa so mu povedali, da organizacija ni nikaka molzna krava, in da bo ona ščitila samo tiste, ki so nji ostali zvesti.

V organizaciji smo vsi enaki, v pravih in dolžnostih. Kdor zanemari dolžnosti, je zanemaril tudi pravice. Organizacija delavcev je vsak poedini član, če izpolnjuje po svobodnem preudarku poznana pravila in program. V delavski strokovni organizaciji so največja ovira tisti delavci, ki poznajo strokovno organizacijo samo za svoječasne osebne koristi, vidijo pa osnovne naloge delavske strokovne organizacije, katera je le ta, da ima naloge ščititi delavski stan pred izkoriščanjem na kateremkoli področju.

Ta žalostni primer naj bo svetel opomin vsem, ki so organizacijo poznali samo takrat, kadar je koristila njihovi osebni želji. To kar se je zgodilo z bivšim tovaršem, se bo zgodilo z vsakomur, ki misli organizacijo svojih sodelavcev samo izkoristiti. Ščitili bomo samo tiste, ki so v resnici naši člani, to je, da imajo članske obveznosti v redu. Prepričani smo, da nam bodo člani dali popolnoma prav, če tako postopamo. Kdor je naš, je naš v dejanjih in ne samo na jeziku takrat, kadar ga čelvelj tišči.

Mestinski delavci stavkajo dalje

Šmarje pri Jelšah, 22. 5. 38.

Včeraj ob 9 dopoldne se je na tukajšnjem okrajnem načelnstvu vršila razprava za likvidacijo stavke pri tovarni kopit v Mestinju. Razpravo je vodil inšpektor dela g. inž. Baraga, prisostvovali pa so še: okrajni podnačelnik g. Križman, za delavstvo predsednik centrale ZZZD tovariš Preželj Franc, strok. tajnik ZZZD tovariš Luzar Franc in celotni odbor krajevne organizacije ZZZD v Mestinju. Podjetje so zastopali g. ravnatelj König, poleg drugih uradnikov podjetja, dalje predsednik in ravnatelj Celjske hranilnice dd iz Celja gg. dr. Krašovec in Smertnik.

Ko se je po otvoritvi razprave ugotovilo stanje in vzroki spora je tov. Preželj prečital v imenu delavstva daljšo spomenico, obsegajočo 8 točk, v kateri je med drugimi stvarmi ugotovljeno sledeče:

Čim se je pri nas ustanovila organizacija ZZZD je podjetje odpuščilo iz službe prav tiste delavce, ki so bili ustanovitelji in odborniki organizacije.

Zastopniki podjetja so na poravnalni razpravi v Šmarju pri Jelšah zatrjevali, da ne morejo iz tehtnih vzrokov zaposliti odpuščenih delavcev, kakor tudi ne morejo ugoditi prošnji, da bi se delavci, ki so zaposleni v oddelku stolarne, zaposlili v kopitarni. Danes pa, ko je v stolarni pomanjkanje dela, je pa podjetje odredilo, da gredo nekateri delavci iz stolarne v kopitarno, in sicer samó tisti, ki so podjetju po volji.

Pri stroju v kopitarni je delala delavka Feldin Kata svojih 10 let nepretrgoma in jo je po ustanovitvi organizacije podjetje brez vzroka odpuščilo ter na njeno mesto postavilo delavko, ki je delala podobno delo komaj tri mesece...

Ravnatoko je podjetje odpovedalo tudi nekaterim delavcem in delavkam, ki so odborniki organizacije. Na njihova mesta je dalo delavce, ki niso v istem delu tako izurjeni. Podjetje je na poravnalnih razpravah odločno trdilo, da morejo delati v tovarni le z izkušenimi ljudmi. Če so torej delavci, ki jih je podjetje postavilo, sposobni delati na strojih na katerih so delali prizadeti delavci in delavke, je samo na sebi umevno, da znajo ta posel vršiti odpuščeni delavci še bolje.

Delavstvo je predlagalo pri obeh brezuspešnih poravnalnih razpravah, če je pomanjkanje dela, da se dela v dveh etapah, ker bi le tako bilo možno zaposliti brezposelne delavce, katere je podjetje odpuščilo radi tega, ker so člani organizacije. Neosnovan je izgovor podjetja, da ni možno delati v etapah.

Delavstvo predlaga naj se nekatere delavce, ki so prej vršili svoje delo stalno le v stolarni in so tako za specialno delo v kopitarni nesposobni in ker bi se ne mogli zaposliti, zato naj se pa premesti tisti delavec v kopitarno, ki zna delati pri stroju, pa dela dvanajdes ur dnevno.

Delavska delegacija predlaga in vztraja na svojih zahtevah, da se odpuščajo iz službe kadar bo pomanjkanje dela delavci, ki jih bo predlagala organizacija sporazumno s podjetjem. To pa radi tega, ker danes odpušča podjetje delavce, ki so za-

posleni z delom pri strojih na katere so navajeni in da za isto delo nastavlja delavce, ki niso temu delu navajeni.

Pri podjetju je med drugim zaposlen kot hlapec tudi Zebič Ivan in sicer od 4. II. 1935, prijavljen pri OUZD od 15. VIII. 1936 do 12. I. 1938 s plačo din 16.— na dan. Imenovani dela pretežno težka dela, to je vozi hlode in podobno na podlagi česar bi moral biti zavarovan pri OUZD. Imenovani je imel plačo do 20. IV. po din 13.— dnevno, od takrat pa do danes ima tedensko mezdo din 140.—. Delati mora 14 do 16 ur dnevno, kar lahko dokaže s pričami, katere bi izpovedale, da je na delu že od 4. ure zjutraj in mnogokrat se vrne iz dela šele ob 9. uri zvečer. Ko je imenovan zahteval z drugimi tovarniškimi delavci, da se mu naj izplača nadurno delo z 50% ga je podjetje zavrnilo, da ga kot hlapca s primerno plačo podjetje ni dolžno prijavit v zavarovanje pri OUZD in radi tega ni upravičen zahtevati 50% mezde za nadurno delo. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi z nočnim čuvajem Drogenikom Ferdinandom, ki je zahteval pribitek 50% za nadurno delo in ga je podjetje zavrnilo s tem, da kot nočni čuvaj nima pravice zahtevati poviškov za nadurno delo. Nočni čuvaj je imel tedensko plačo, in sicer din 105.—. S pričami lahko dokaže, da je moral vsak večer delati raznovrstna dela, kakor voziti hlode, kuriti v sušilnicah, donošati drva, pumpati vodo itd. Kot nočni čuvaj je bil zaposlen stalno po 13 ur na delovni dan.

V imenu podjetja je izjavil ravnatelj Celjske hranilnice g. Smertnik, da je podjetje v težkih finančnih težkočah, da so primorani opustiti obrat stolarno, da nima ničesar proti delavski organizaciji, da so pred ustanovitvijo organizacije vladale med podjetjem in delavstvom lepe patrijarhalne razmere in da bo podjetje sprejemalo delavce nazaj v delo po potrebi in v kolikor jih bo rabilo. Zastopnik delavstva je izjavil, da je ravno to dokaz, da so odpusti in podobne stvari naperjene proti organizaciji, ker je podjetje preje živelo v lepih odnosih z delavstvom, in sicer brez izvajanja socialne zakonodaje, brez zakonitega delovnega časa, brez minimalnih mezd, brez pribitkov za čezurno delo, brez higijenskih in drugih naprav, brez nedeljskega počitka itd., zato je treba organizacijo onemogočiti v bodoče, ker je organizacija bila tista, ki je na podjetju vplivala, da se je začel spoštovati zakon. Predsednik Celjske hranilnice g. dr. Krašovec je pa izjavil, da nima časa, da mora na vlak in da more izjaviti isto kot g. Smertnik.

Debata in razprava je bila po kratkih ugotovitvah in obrazložitvah, ki jih je podal inšpektor dela, končana. Inšpektor dela je izjavil, da ni dvoma, da so se zgodile stvari, ki govorijo proti predpisom § 35 zakona o zaščiti delavcev.

Po razpravi se je vršilo zborovanje delavstva v Mestinju, kjer so zastopniki poročali o pogajanjih. Ker podjetje ni hotelo pristati na delavske pogoje, da bi bili vsi delavci zaposleni — če se res misli ustaviti stolarna — v 14 dnevih turnusih

in da se prekliče odpust odbornikom krajevne organizacije ZZZD in ostalim delavcem, ki so bili najagilnejši v organizaciji. Če bi se ne moglo nekaterih delavcev iz obrata stolarne uporabiti v kopitarni, tedaj naj se premesti nazaj k specialnim strojnim delom one delavce, ki so svoje delo preje tam opravljali v popolno zadovoljstvo podjetja, ne pa, da bi njihovo delo opravljali delavci, ki niso zato zaposlitev zadostno kvalificirani. Delavstvo ki je 100% organizirano pri ZZZD je soglasno sklenilo na sestanku, da bo stavko nadaljevalo dokler podjetje ne ugodno zahtevam, ki so izražene v spomenici.

Delavci v Mestinju bijejo hud boj, boj za popolno priznanje strokovne organizacije ZZZD. Dosedaj jim je organizacija priborila minimalne mezde, nadure za 3 leta nazaj, bolniške tedne po § 219 itd., tako, da je podjetje dosedaj izplačalo že okrog 30.000 din, okrog 15.000 bo pa še moralo izplačati, sicer bodo delavci tožili podjetje pred sodiščem. Mimogrede naj omenimo, da je bilo podjetje tudi kaznovano, ker se ni držalo minimalnih mezd.

Delavstvo straži tovarno podnevi in ponoči. Danes pa so priredili igro v korist stavkujočim, ki je uspela, tako moralno in tudi gmotno. Ves šmarški okraj z zanimanjem in sočustvovanjem spremlja borbo delavstva, upamo, da bo podjetje le izprevidelo, da je bolje, če se približa delavskim težnjam in če ugodno delavskim zahtevam, ker sicer bo stavka — vojno stanje — trajala še dalje.

Iz gibanja Jugorasa

Jugoras pozdravlja min. Cvetkovića.

Belgrad, 20. maja. AA. Danes pred sedmo uro je okoli tisoč belgrajskih delavcev, članov Jugorasa, z veliko državno zastavo na čelu prišlo pred stanovanje oblolega ministra za socialno politiko Dražiša Cvetkovića in mu priredilo navdušene manifestacije. Cvetković je sprejel delegacijo delavcev in delavk raznih strok in podjetij, ki ga je pozdravila v imenu svojih zvez. Minister Cvetković se je zahvalil vsakemu odposlancu in vsem, ki so se zbrali pred njegovim stanovanjem, da ga pozdravijo. Med navdušenim vzklikanjem svojem voditelju so delavci defilirali mimo njegovega stanovanja in se v stranskih ulicah razšli na delo. Razen belgrajskih delavcev je pri manifestaciji sodelovalo tudi delavstvo iz Zemuna in Čukarice in mnogo delavske mladine.

Belgrad, 20. maja. AA. S posredovanjem Jugorasa so sklenili kolektivno pogodbo delavci-člani Jugorasa, ki delajo v kamnolomu »Granitu« v Jablanici in lastniki podjetja. Po tej pogobi so delavske mezde mnogo višje kakor doslej, izplačujejo se pa najkasneje vsakega 5. v mesecu.

Pri volitvah delavskih zastopnikov v kamnolomu »Granitu« v Jablanici, je vse poverjenike dobila lista Jugorasa. Zanimanje delavstva za te volitve je bilo veliko, tako da se je 100% volivcev udeležilo volitev.

SOVJETSKA RUSIJA

ZGODOVINA REVOLUCIJE

(26) Od 1917—1922

(Nadaljevanje.)

Nenadoma pa so vsa obvestila izostala. Razsrjeni in divji revolucionarji so s krikom obkolili palačo. Le kaj se je pripetilo? Revolucija? Brez dvoma. Kje je car? Carica je bila obupana. Prestolonaslednik je bil težko bolan, tri hčerke so morale ostati v postelji, ker so dobile ošpice. Nesrečna mati je telefonirala na vse strani... zaman, nihče se ni oglasil. Zunanaj je odjeknil strel, vojak je ustrelil oficirja. Sumljivi elementi so se bližali palači, šlo je za življenje carske družine. Princeza Marija je pogumno planila venkaj in prosila milosti. Oficirjem je uspelo, zopet upostaviti red.

Šele 22. marca ob 11. uri dopoldne je prišel car v Carskoje Selo. Kot ujetnika so ga privedli iz glavnega stana. Bil je bled, a pogumen. »Kakor Bog hoče« je vzkliknil, ko je objemal ženo in otroke.

Pet dolgih mesecev je ostal s svojo družino in uslužbenstvom na tem gradu. Edino v park jim je bilo dovoljeno. Da si preženejo čas, so delali na vrtu, žagali drva itd. Car je mnogo bral in se kaj rad zabaval z otroci. Njegova soproga je bila zelo nervozna, čisto skrušena, vedno objokanih oči. Optimizmu svojega soproga, ki je bil trdno prepričan, da bo zmagovalna vojska rešila dinastijo, se ni mogla pridružiti. Kerenski je carja dvakrat obiskal. V svojih memoarjih je opisal vtise teh obiskov: »Carja sem vedno sovražil, ker sem ga imel za krvoločnega. Maščevati pa se nisem maral nad njim. Ko sem prišel v palačo, se je pogovor vršil v prisot-

nosti rodbine. Bil sem v zadregi. Včeraj še ubog podložnik mogočnega carja stojim danes pred njim kot zapovedovalec. Stisnil mi je roko prav kakor kakemu staremu prijatelju. Nikolaj je napravil ugoden vtis. Opazilo se je na njem, da je vesel, ker nima več nobenih vladarskih skrbi. V krogu svoje rodbine je bil srečen. Vestno in mirno je opravljal svoje molitve. Vsa drugačna je bila njegova žena. Skrušena je tam sedela; užaljen je bil njen ponos, ker je sprejela revolucionarja. Le malo je govorila in poudarjala, da je Rusijo vedno ljubila.«

Kerenski je hotel carja rešiti. Od angleške vlade je zahteval vojno ladjo, katera naj bi carja prepeljala v London. Sprva je Anglija privolila, pozneje pa sporočila, naj car ostane do konca vojne v Rusiji. Angleški kabinet je gledal položaj preveč rožnato.

Ko se je v Petrogradu vedno bolj širila govornica, da je car pobegnil, so boljševiki od Kerenskega zahtevali pojasnila. Ustno zagotovilo jim ni zadostovalo. Carja so hoteli vedno osebno videti in niso prej mirovali, dokler ni njih odposlanec dobil zagotovilo, da sme Nikolaja v gradu obiskati. Boljševiški poslanec niti svoje kučme ni snel z glave v prisotnosti carja. Car je pozdravil, a se takoj užaljen umaknil.

Nevarnost za življenje carske familije se je stopnjevala kakor tudi boljševiški vpliv. Kerenski je sklenil, da carja in njegove odstrani iz okolice Petrograda in ga prevede v Sibirijo, kjer revolucija še ni zavzela večjega razmaha.

Poseben vlak s 6 oficirji in 320 izbranimi vojaki je sredi avgusta 1917 carja odpeljal v sibirski Tobolsk. V gubernatorjevi hiši so zanje pripravili bivališče.

Komandant je bil plemenit, carju zelo vdan oficir. Ujetniki so lahko obiskovali cerkev in prebivalstvo jih je prijazno pozdravljalo. Nekaj monarhistov je celo skušalo carja rešiti. Boljševiki pa so tudi v Tobolsku imeli dosti agentov. Njih glavni ovaduh je bil navidezno poročen z Rasputinovo hčerko, da je vse točno zvedel, kako postopajo s carjem in kakšne načrte kujejo za njegovo rešitev. Tako je popolnoma izgubil sleherni izgled na beg.

4. Borba za sestavo vlade.

Ko so 14. marca carja aretirali, je imela Rusija trojno vladu, v strašni zmedi pa končno nobene, ki bi imela količkaj avtoritete.

Caristično usmerjeni oficirji so prej ko slej dajali svojim četam povelja. Gotovo so se s carjevimi privoljenjem carju zvesti polki pod vrhovnim vodstvom generala Ivanova bližali Petrogradu, da potlačijo dumo in Sovjete. Toda komite dvanajstih je imel telefon in brzojav v svojih rokah. Povelja so brzela v vse smeri. Železniške kretnice in tračnice so odstranili, da bi tako ustavili bližajoče se carske čete. Ivanov je vseeno prišel do Carskega Sela, kjer pa so mu sporočili aretacijo ministrov. Mnogo njegovih vojakov je stopilo na stran revolucionarjev. Ivanov je pobegnul, zašel v ujetništvo nove vlade, katera pa ga je kmalu izpustila.

Kot hiša iz papirja se je zrušila carjeva moč. Se večje težkoče pa so povzročili delavci in vojaki, ki so v Petrogradskem Sovjetu postavili svojo vladu. Radzjanko je izdal dvoje proglašev narodni in armadi:

(Dalje prih.)

Z delavskih bajšič

Breznica

Člani in članarina! Ti dve besedi sta tako trdno med seboj povezani, da si skoraj ene brez druge misliti ne moremo, da ena brez druge obstojati ne more. Če hočeš biti član je prvi in najlažji, a skoraj najvažnejši pogoj — članarina — to je tistih borih din 8. — na mesec, ali če hočeš natančnejše dobra »kronca« na dan in to od tistih 200 »kronc«, ki jih zaslužiš na dnino. Torej samo 1% od 200. »Saj bi dal, pa ne vem komu,« mi je dejal nekdo zadnjič. Vse organizacije od brezbožne komunistične pa do katoliško-delavske, imajo blagajnike. Hvala Bogu, tudi naša podružnica ga ima. Tovariš Javh Stanko je to. Vsako nedeljo dobite njega ali pa tov. predsednika v pisarni ZZD v Prosvetnem domu in sicer po 10 sv. maši.

Torej še enkrat: Naša organizacija ima nekaj mrtvih članov. Že vprašujete: Kdo pa je umrl? Ali se je v tovarni ponesrečil? — Vi ste mrtvi — vi člani — ki ne plačujete redno oziroma ste v zaostanku še od lanskega leta, ko bi morali imeti račune za 1937 leto že davno poravnane. Za vas se organizacija ne bo brigala in skrbela — vrnila vam bo samo to, kar ste ji dali — to je nič!

Imamo še par znakov. Kdor jih še nima, naj jih vzame hitro — drugače jih bo zmanjkalo.

Pravijo, da smo pri volitvah pri KID pogoreli, da smo dobili malo glasov itd. To pravijo »oni«, a mi: Dobrih in poštenih je malo. — Pa drugič kaj več.

Bog živi!

Mestinje

Stavka. Ko je 17. maja 1938 ob 11 dopolne zabučala sirena v tovarni kopit in tako naznanila najostrejšo borbo za zaščito naših pravic, smo že računali, da se ta vojska ne bo končala tako kmalu. Mi predobro poznamo ledeno in kamenito podjetniško srce. Toda podjetnik prav gotovo ni računal z našo odločnostjo in disciplino. Prve dni stavke je podjetje začelo izplačevati del pribitka za nadure za zadnja tri leta in je vsakega delavca posebej v pisarni šikaniralo, mu obetalo cesto in od vsakega je hotelo zvedeti njegovo pravo mnenje. Kakor da bi se dogovorili, smo odgovarjali na ta podjetnikova vprašanja vsi enako, in sicer: če bodo prestali brez dela drugi delavci, bom pa še jaz. Tak je bil sleherni odgovor. Na sestanku, ki smo ga imeli po likvidaciji stavke dne 21. t. m. v Mestinjah in katerega se je udeležil predsednik centrale tov. Preželj, smo sklenili, da ne gremo preje na delo, dokler ne pristane podjetje na naše zahteve, katere smo pisмено predočili.

Stavka poteka mirno. Stalno prihajajo in odhajajo delavci in tako čuvajo tovarno, ponoči pa se nam pridružijo še orožniki iz Šmarja. Večkrat nas je 100% torej, da smo vsi pred tovarno in kar ponosni smo na svojo fronto. Ko drve po cesti mimo tovarne raznovrstni avtobusi iz zdravilišča Rogaske Slatine nam mahajo z robcji v rokah, kakor bi nam hoteli dati znamenje: fantje pogum!

Igra. V nedeljo smo priredili igro »Županova Micka«. Kljub slabemu vremenu, ki je bilo popoldne je bila udeležba polnoštevilna. V imenu centrale se je udeležil tudi tov. Luzar iz Ljubljane, kateri je imel pred začetkom igre kratek nagovor, v katerem je povdarjal, da se mora zaveden krščanski delavec boriti z dvema nasprotnikoma in da se ta dva nasprotnika nahajata velikokrat v eni in isti osebi. Tako hoče eden izmed teh nasprotnikov oziroma izkoriščevalcev, uničiti delavca samo telesno, drugi pa ga hoče uničiti samo duševno. Če se pa ta dva naša nasprotnika sestojita iz ene osebe, kakor je pa prav pri nas, pa moramo biti tem bolj odločni, ker se moramo kot taki boriti res proti dvema svojima sovražnikoma. Igre se je udeležil tudi g. župan Turk Ivan in tukajšnji šolski upravitelj. Vsa javnost v okolici sočustvuje z nami in se zgraža nad takim poslovanjem, kakršnega izvaja podjetje »Kopitarna«.

Celje

Končno je naša intervencija pri tvrdki Stermecki — uspela.

Naš zastopnik je vodstvu podjetja predočil, da zaslužek, ki delavstvu pripada, je istega dolžan dobiti. — Ne rovarimo proti podjetju, kakor se slišijo očitki, pač pa hočemo za pošteno delo tudi pošten zaslužek. Naše delavstvo, ki je organizirano v naši organizaciji je pošteno in podjetje je lahko prepričano, če se delavstvu ne bo delala krivica, bo delavstvo znalo upoštevati uvidenost podjetja, ter bo samo iz lastne inicijative z veseljem delalo v procvit podjetja.

Pot do cilja ni posuta s cvetjem in nobena taka stvar kot je bila n. pr. naša intervencija ne gre glatkim potom in ista

ni mogla uspjeti kar na mah. Ni se manjkalo tudi sedaj zlobnežev, ki znajo delati samo z jeziki in so pri tej priliki hoteli med članstvo zanetiti nerazpoloženje. Vendar njih nakana se ni posrečila. Veliko zahtevajo od komaj ustanovljene organizacije, — ponosni smo na to. Naša organizacija je ponovno dokazala, da je vredna življenja. Tovariši in tovarišice, z veseljem na delo, z veseljem v boj za pravice slovenskega delavstva. — Bog živi!

Ljubljana

Tobačni delavci. — V zadnji številki »Delavca« z dne 15. maja se znani dopisnik zopet zaganja v našo organizacijo v skrajno prostaškem tonu. Posebno mu je pa na potu eden izmed naših agilnih članov, v katerega se vedno zaganja, ker si misli, ako bodem tega dovolj oblatil, potem bom imel z ostalimi lahko delo. Toda sodrug se zelo moti ako misli, da mu bude to uspelo. Mi mu samo svetujemo, naj najprej pomete pred svojim pragom, potem naj gre šele drugam. To kar on očita drugim se njega samega najbolj tiče, saj mi dobro vemo, da je on nož, ki reže na obe strani. Saj delavstvo dobro ve, da je bil on najprej član naše organizacije pred leti, potem šele je stopil v rdeče, ker mu je to boljše kazalo.

Delavstvo dobro ve, kam pes tace moli, zato tudi taki napadi na nas in našo organizacijo. Ali veste zakaj tako podcenjujete naše delo, zato ker je delavstvo sprevidelo, da pri vas ne poznate drugega dela, kakor samo blatiti svoje sodelavce, ki ne trobijo v vaš rog. To ni nobeno strokovno delo... Veliko več resnosti bi vam človek prisodil, če ne bi iz vaše bedaste polemike moral presoditi in spoznati, da vam gre v prvi vrsti za prestiž organizacije in pravni za dobrobit delavskih koristi. O finešah in metodi vašega dela ne bomo pripovedovali, povemo pa, da vas bomo povsod razkrinkovali, kjer in koder vas bomo mogli. Ali je to možatost, da se v tovarni trkate na prsi: mi smo rdeči in nam je izpod časti imeti opravka s črnimi, — zunaj pa prosjačite in moledujete zaradi službe in drugo pri črnih? Zakaj pa ne greste prosit k rdečim? Zakaj igrate tako dvolično igro?

Glede vašega Saveza vemo dobro kako stoji, koliko ima podružnic in koliko članstva. Kakšen vpliv ima pri U. M. se pa vidi dosti jasno iz tega, kar je povedal načelnik za delavska vprašanja g. nadsvetnik Gjorgjevič v priči celokupnega zapuščnega odbora, da je samo Jugoras pritiskal na U. D. M., da se pravilnik o plačah čimprej izda, ni pa nič omenil, da se je vaš tako v nebo povzdigujoči Savez kaj zavzel za to. Torej delavstvo sprevideva koliko moči ima tako hvalisani Savez, katerega članstvo čimdalje bolj zapušča in bliža se čas, ko bodo ostali generalni sami brez vojske. Pravite, da ste pretekli mesec zopet ustanovili tri nove podružnice, zakaj pa ne poveste, koliko ste jih zgubili in katere so kompaktne stopile v Jugoras. Mi vemo zakaj vsi ti napadi na našo organizacijo in na naše članstvo. Zato, ker je začelo delavstvo samo misliti, in vas je začelo zapuščati, zato se pa poslužujete raznih intrig in neresnic, da bi vsaj še nekoliko časa obdržali svojo razbito ladjo nad vodo. Pa vam ne bude uspelo, akoravno poskušajo nekateri vaši demagogi delavstvo begati in ga hujskati k raznim nepremišljenim dejanjem.

Kar se tiče očitka, da imamo mi s svojo agitacijo en ducat brezposelnih na vesti, vam pa čisto odkrito povemo, da smo pri vsej stvari popolnoma nedolžni, pač pa bi mi lahko to očitali vam. Zakaj pa niste podučili te siromake naj pazijo in bodo poštene? Saj vsakdo izmed delavstva dobro ve kaj ga čaka, ako se proti pravilom pregreši. Posebno strogo pa je to še v državnem podjetju, kot je naša tobačna tovarna. Naše delo je delo na strokovnem polju in izobrazbi delavstva.

Delavstvu pa povemo in tudi vam rdečim demagogom, da je delo strokovne organizacije v tobačni tovarni čisto druge narave, kakor pa v kakem privatnem podjetju. Zavedajte se, da delavstvo v državnih podjetjih nima dovolj učinkovitih sredstev, s katerimi bi si izboljšalo svoj položaj in si priborilo boljše življenje. Zato je strokovno delo organizacije vedno odvisno vse preveč od zunanjih činiteljev, n. pr. od politike. ZZD je v tovarni mogla storiti kaj za svoje delavstvo le zato, ker je v sklopu slovenske katoliške skupnosti, katero predstavljata pri kr. vladi naša dva ministra g. dr. Korošec in g. dr. Krek. Zato je ZZD pri svojih predlogih, tako glede pokojninskega pravilnika (ki je že v veljavi) kakor tudi sedaj pri plačilnem, uspela, da je Ljubljana prišla v prvi drginjski razred.

Vse delavstvo pozivamo, naj ne stoji ob strani in naj se organizira v naši orga-

nizaciji, ki je prava boriteljica za delavske pravice in za katere se bo borila do končne zmage, da pribori tobačnemu delavstvu to kar mu gre in sicer, da se mu zboljša njegov gmotni položaj, da bo lahko živel človeku dostojno življenje.

Poziv!

Vse tiste, ki kažejo svojo strokovno izobrazbo s tem, da v tovarni pišejo po vratih in zidu razne neslanosti in laži, pozivam, da naj bodo vsaj toliko možati, da se pod iste tudi podpišejo, da jim bom lahko dal na pristojnem mestu priliko, da vse to tudi dokažejo. Dokler pa tega ne store, jih pa imenujem, da so lažniki in obrekovalci.

Vse pošteno delavstvo pa pozivam naj si ogleda te obrekovalce, da bode vedelo s kakim orožjem, da se bore za dobrobit in zboljšanje našega težavnega položaja.

Hvale Maks, s. r.

Naklo

Dne 15. t. m. ob 7 zjutraj se je vršil pri nas v stari šoli prvi sestanek Zveze združenih delavcev. Udeležba je bila kot za začetek obilna. Prisostvovala sta tudi č. g. kanonik Šimenc in č. g. kaplan.

Tov. Perne iz Kranja nam je v kratkem, a jedrnatem govoru obrazložil: Zakaj je nastala naša nova katoliška organizacija ZZD in kakšen namen ima.

Sledil je vzpodbudni govor tov. Volčiča iz Kranja, v katerem je bodril in vzpodbujal k resnemu in neustrašenemu delu za našo organizacijo.

Oba govora so poslušalci sprejeli z velikim navdušenjem.

Nato se je sestavil pripravljalni odbor, in sicer: predsednik Tringer Martin, podpredsednik Gogala Franc, tajnik Križaj Jernej, blagajnica Vončina Anica, duhovni vodja č. g. kanonik Šimenc.

Za zaključek je nam spregovoril še č. g. kanonik par lepih besed in želel bodoči organizaciji obilo božjega blagoslova in najlepšega napredka. Bog živi!

Polzela

IV. mesečni sestanek. — ZZD na Polzeli je priredila svoj IV. redni mesečni sestanek. Udeležba je bila zelo lepa. Predsednik je otvoril sestanek ob 3 popoldne v Prosvetnem domu, pozdravil navzoče in podal besedo tov. Luzarju, delegatu centrale in delo za delavsko korist, ki ga gradijo naši tovariši na centrali. Poročal je tudi o II. občnem zboru, katerega so se udeležili razni odlični gostje, kakor g. minister dr. Krek, zastopnik prevz. gosp. knezoškofa, podpredsednik Delavske zbornice, zastopnik bana, itd. Cestitali so našemu delu in napredku. Nadalje je govoril tov. Luzar, da organizaciji Jugoras in ZZD delata vzporedno. Močna Jugoras šteje nad 100.000 članov, katere vodja je gosp. minister dr. Cvetkovič, kateremu so tudi z občnega zbora poslali pozdravno brzojavko za katero se je najtopleje zahvalil. Enako smo ob tej priliki pozdravili gosp. ministra dr. Antona Korošca.

Ne bojte se tovariši! Nimamo več diktature in terorja, ki bi nas vodil in pritiskal od vseh strani. Prosta je naša pot do naših uspehov.

Tov. Luzar je govoril o raznih podjetnikih, ki mučijo in odpuščajo svoje delavce, da bi tako uničili mladi cvet ZZD. Toda odkrito rečeno; sramota za take trdosrdne podjetnike, ki pa naravnost stremijo za tem, da bi uničili katoliško mišljenje in ga nadomestili s kakim komunizmom. Ali je to pravica podjetnika? Ali je to njegova inteligenca, ko na grd način ravna s svojim podložnim. — Moramo izjaviti, da je v tem tovarna Polzela izjema, ker vemo, vidimo in skušamo, da je naš g. poslovodja naklonjen celokupnemu delavstvu in da rešuje naše prošnje v korist delavstva. Lahko smo ponosni na svoje predpostavljene, ker vidimo, da so socialni ljudje in da upoštevajo prošnje svojih

V Belgradu so se začela velika izsuševalna dela

Dr. Stojadinović slovesno pognal črpalke

Belgrad, 20. maja. AA. Danes ob 11 popoldne so predsednik vlade dr. Stojadinović, prometni minister dr. Spaho, minister Borivoje Stošović, guverner Narodne banke Radosavljević, upravnik Hipotekarne banke Djurić in belgrajski župan Ilić z več tehničnimi ravnatelji prometnega ministristva in mestnega županstva odšli na polje na levem bregu Save, kjer izsušujejo in nasipajo teren. Dr. Stojadinović je prišel v spremstvu svojega kabinetnega šefa Markovića, sprejel ga je pa glavni ravnatelj tehniške skupine, ki opravlja ta tehniška dela, v družbi g. Nesića in drugih inženjerjev in osebja te skupine. Takoj pri prihodu predsednika vlade, ministrov in župana ter drugih so vsi odšli proti bageru, kjer je bilo treba pognati črpalke za spuščanje peska. Glavni ravnatelj tehniške skupine Danes Per Kampman je pozdravil predsednika vlade in ga prosil, naj požene bager. Dr. Stojadinović je

delavcev, ne pa tako, kakor smo gori omenjali o drugih tovarniških gospodih, ki ravnajo nečloveško in neusmiljeno s svojimi delavci. Bog ne plačuje vsako soboto! Bog živi!

DROBNE DOMAČE

Les je lovil v Dravi 36 letni mlinar Martin Galun. Na spolzkem ilovnatem bregu mu je spodrsnilo, da je padel v Dravo. V bližini stoječi mu niso mogli pomagati, ker ga je v trenutku zgrabil močan vodni tok in ga vzel s seboj. Mrtvega so našli po par dneh nedaleč od mesta utopljenja.

Delavci podirajo bukve v gozdovih pri Muretincih na Dravskem polju. Izpodsekale je bukev 46 letni delavec Anton Majerič, ni se pa pravočasno umaknil padajoči bukvi, da ga je vejevje zagrabilo in ga z vso silo pritisnilo ob tla ter mu strlo prsni koš. Delavec je obležal na mestu mrtev.

Otroci se radi sučejo okrog štedilnikov in so si s tem že večkrat oparili telo, pa tudi vžgali domačijo. Tako se je pretekli teden sukalo okrog ognja Mežnarjev Lojzek iz Vinivrh pri Šmarjeti. Vrata štedilnika so bila odprta in otrok je prišel s svojim krilcem preblizu ognja, da se je to vnelo. Bil je sam, zato mu ni bilo mogoče pomagati in otrok je izdihnil vsled hudih opeklin.

Po tedenskem delu se fantje običajno oglase malo v gostilni, da si ob vinu poplaknejo vse težave tedna. Tako sta tudi 26 letni Pogačarjev Franc iz Lubeža pri Liti in njegov prijatelj Čož, šla h Kaničarjevim, kjer točijo dobro domačo pijačo. V gostilni pa je bila že družba precej vinjenih fantov, ki so se takoj lotili Čoža. Toda ta jim je le pobegnil. Podivjanec Tone Bajc iz Cerovca pa je potegnil rož in v pobesneli surovosti »preštihal« Pograjca, da je podlegel vsled številnih ran v Ljubljanski bolnišnici.

Pri podiranju hiše se je smrtno ponesrečil Jakob Križnik iz Turna pri Slivnici. Izpodkopali so zidovje, da se je na njih ležeče tramovje zrušilo in pokopalo pod seboj imenovanega delavca, kateremu je raztrgalo čreva, dobil pa je hude poškodbe tudi na glavi. Prepeljali so ga težko ranjenega v celjsko bolnišnico, toda je med prevozom izdihnil.

Hlude je peljal po cesti proti Brniku pri Cerkljah 40 letni Ahčin Tone. Nasproti mu je pripeljal avtomobil, ki mu je dal znamenje, da naj se umakne. Naglušni Anton se ni v pravem času znašel, da bi se stisnil tesneje k vozu, temveč je skočil naravnost pod avtomobil. V močnem sunku ga je vrglo več metrov visoko, da je obležal s prebito lobanjo mrtev.

Počasi se uvajajo na naših železnicah motorni vlaki. Pred kratkim je speljal tak vlak na ozkotirni železnici, ki veže Dubrovnik z Beogradom. Največja hitrost teh vlakov je 60 kilometrov, tako, da bo znašala vožnja iz Dubrovnika pa do Beograda 7 do 8 ur, kar pomeni mnogo skrajšan vozni čas.

Sava je naplavila na sipini blizu Hotiča pri Liti truplo moškega utopljenca, v katerem so na podlagi dokumentov spoznali 53 letnega zidarskega delavca Janeza Bojta iz Depalje vasi, ki je šel sam v smrt zaradi neozdravljive bolezni.

V tovarnici Kranjske industrijske družbe je zaposlenih v tem času 3850 ljudi, kar pomeni, da se je stalež delavstva zvišal od lanskega za 1660 delavcev. Kranjska industrijska družba je največje tovrstno podjetje v Jugoslaviji, katero ima vsega skupaj zaposlenega okrog 4000 delavcev.

Skoda, ki sta jo povzročila v letošnji pomladi mráz in sneg, znaša uradno ocenjena v dravski in savski banovini na 60% zmanjšanje pridelka v drinski banovini pa nad 30% zmanjšanje celokupnega letnega pridelka. Iz ostalih banovin poročil še ni, vidi pa se, da sta bili dravska in savska banovina najboljčutneje prizadeti.

simbolno pognal črpalke in izgovoril besede: »Naj bo srečno in blagoslovljeno to delo!« Nato se je obrnil k županu Iliću in dejal: »Gospod župan! Kraljevska vlada se zanima in s simpatijami spremlja delo pri povzdigi jugoslovanske prestolnice. V tem oziru smete tudi vi, gospod predsednik, kakor tudi ves mestni svet računati z mojo popolno podporo in sodelovanjem kraljevske vlade. Drago mi je, da tako velika dela začenjate z znanim tehničkim podjetjem prijateljske države Danske. Cestitam vam in želim vam vsem nagel in srečen konec tega dela.«

Župan Ilić se je zahvalil dr. Stojadinoviću za čestitke in za naklonjenost vlade do mestnega županstva. Nato si je dr. Stojadinović z velikim zanimanjem ogledal delovanje bagera in ostal na terenu več kot dve uri, tako da je bilo že pol dveh, ko je, pozdravljen od vseh prisotnih, zapustil teren, kjer bo v kratkem vstal nov del mesta Belgrada.

Zapisana pravica

Postopek za vložitev tožbe.

(Jos. Iv.)

Uslužbeni ste bili približno 3 mesece kot stavbinski delavec, nakar ste bili odpušteni brez predhodne 14 dnevne odpovedi. Nadalje pa vam je službodajalec tekom službenega razmerja na račun zavarovalnega prispevka preveč odtegoval (tedaj preko dopustu vam pripadajoče polovice), kakor se tudi ni držal določb kolektivne pogodbe glede mezde tako, da je samovoljno določal mezdo in jo le v tej višini izplačeval. Ker pa ste siromašni pa se ne upate spustiti v pravdo, vprašate za navodilo, kako bi ceneje prišli do svojih pravic.

Predvsem si na domači občini, kjer stanujete preskrbite ubožno spričevalo, katerega izpolnite po tamkaj stavljenih vprašanjih. Resničnost odgovora na ta vprašanja naj potrdi občina in za njo pa

okrajno načelstvo, davčna uprava pa naj potrdi tudi vaše trditve glede obdavčenja. S tako potrjenim ubožnim spričevalom se zglasite na uradni dan pri sodišču (v vašem primeru v kraju, kjer boste podali tožbo na zapisnik). Ostala navodila za daljni postopek boste pa že zvedeli na sodišču.

Kar se pa tiče vaše zahteve, ste po našem mnenju upravičeni isto zahtevati. To pa: neupravičene odtegljaje za okrožni urad, dalje plačo za zakonito 14 dnevno odpovedno dobo, kakor tudi razliko med pogojeno mezdo določeno v kolektivni pogodbi in med plačo, kakor vam jo je delodajalec izplačeval. Kajti po kolektivni pogodbi ne sme biti nobena plača manjša od plače, ki je v tej pogodbi določena. Zato je vaš delodajalec neupravičeno odklanjal te mezde in vas je zato dolžan odškodovati.

SONCE IN SENCE DRUGOD IN DOMA

Drugod

V Mehiki je izbruhnil upor proti predsedniku Cardenasu. Upor vodi general Cedillo. Dokler je boljševiški predsednik Cardenas preganjal Cerkev, se nikdo ni zganil, da bi prišel na pomoč preganjanim vernikom in državo rešil boljševiške pesti. Nedavno pa je Cardenas po nasvetu sovjetske Rusije dregnil v lastnike petrolejskih vrelcev v Mehiki, ki so večji del Angličani in Amerikanci. Vrednost petrolejskih vrelcev dosega skoraj trideset milijard našega denarja. Cardenas je proglašil podržavljenje tega bogastva. Amerika in Anglija sta protestirali, toda pričakovati je bilo še več. Kakor še vedno v zadnjih 30 letih so se petrolejski bogataši maščevali nad vsakim predsednikom, ki jim je nagajal, s tem, da so uprizorili revolucijo in ga pregnali. Enkrat so to storili Amerikanci, drugič zopet Angličani. Topot so se očitno združili. Uporni general je dobil orožje iz Amerike. Inozemski petrolejski magnati bodo upor podpirali — do končne zmage, o tem ni dvoma — razen če se bo Cardenas prej vdal in preklical podržavljenje petrolejskih bogastev. Človeška kri bo tekla zaradi petroleja v potokih.

Na Češkoslovaškem se notranjepolitična napetost, ki je nastala zaradi objav zahtev sudetskih Nemcev, počasi razvija. Voditelj sudetskih Nemcev Henlein je bil pretekli teden v Londonu in v Berlinu, kjer si je gotovo prišel na jasno, kako daleč sme s svojimi zahtevami po samoupravi nemške manjšine. A tudi praška vlada je po posvetovanjih s Francijo in Anglijo sestavila tako imenovani »narodnostni statut«, ki naj nemški, madžarski in poljski manjšini nudi vse pravice samouprave v okviru enotne češkoslovaške države. Iz nemškega tabora se slišijo glasovi, da Nemci statuta ne bodo sprejeli. Iz vladnega tabora pa prihaja odločna beseda predsednika vlade dr. Hodže, da si Čehi in Slovaki ne bodo pustili razbiti svoje države. Prihodnji teden se začne pogajanja. Ker so zapadne velesile že pokazale, da jih češkoslovaško vprašanje izredno briga, je verjetno, da bodo pogajanja dovela do sporazuma, ker vojne nikdo ne bo riskiral.

Med Francijo in Italijo je prišlo do popolnega zastoja v pogajanjih za sporazum, ki so ga napovedali že za zadnje dni meseca majnika. Zastoj je povzročila zopet — Španija. Mussolini je brez ovinkov dejal, da on hoče zmago generala Franca in da se s Francijo vse dotlej ne bo pogajal, dokler ne bo prenehal prevoz orožja iz Francije v rdečo Španijo. Francija pa zadnje čase očitno dobiva močnejšo hrbtenico in ni pripravljena sprejeti — zapovedi. Slišijo se tudi različni glasovi, ki pripovedujejo, da so nekatere velesile sploh za to, da se državljanska vojna v Španiji še nekoliko podaljša. Francija sama ne vidi rada, da bi dobila na španski meji sosed, ki bi bil zaveznik Nemčije. Zato podpira rdečo Španijo. Tudi Nemčiji ni prav po volji, da bi se državljanska vojna mirno končala že sedaj, kajti v trenutku, ko bo končana, mora Italija odklicati svoje prostovoljce in se začne izvajati pogodba med Anglijo in Italijo. Časopisi pišejo, da je to za Nemčijo še pre zgodaj, ker bi rada, da bi bile ostale velesile na evropskem zapadu le še nekaj časa vezane zaradi španske državljanske vojne, dokler ona sama ne uredi nekaterih vprašanj v Srednji Evropi. Zato je pritisnila v Rimu v tem smislu, naj se pogajanja s Francijo zavlečejo. Največ interesa na tem, da v Španiji ne pride do miru, pa ima kajpada sovjetska Rusija, ki na vse načine rovari, da bi se velesile ne pomirile. Rusija bi bila najbolj zadovolj-

na, če bi v Španiji prišlo sploh do vojne, kajti potem bi prišel čas za njeno žetev. Anglija se zelo trudi, da bi izposredovala med Francijo in Italijo sporazum in je verjetno, da se ji bo to posrečilo.

Na Daljnem vzhodu so Japonci pregnali kitajsko armado iz Sučava in zasedli tako imenovano lunghajsko železnico. S tem pa vojne še dolgo ni konec, ker se kitajska vojska spretno izogiblje velikim bitkam in počasi vleče japonske sile za seboj v notranjost dežele ter jih na ta način utruja.

V naši sosednji Ogrski so sedaj oči vseh obrnjene v Budimpešto, kjer se v teh dneh vrši svetovni evharistični kongres. Na ta kongres je poslal papež kot svojega namestnika kardinala državnega tajnika Paccellija. Ogrska ga je sprejela z velikimi častmi. Tudi, ko se je peljal skozi Slovenijo, je bil na naših postajah deležen pri srčnih pozdravov, zlasti na Rakeku in v Ljubljani.

Poljski zunanji minister Beck je te dni obiskal Berlin. Kaže vse, da se je dvojezika Rim-Berlin čimdalje bolj začela raztezati tudi na Poljsko. Beck bo v Berlinu nedvomno tipal o mednarodnem položaju in skušal zvedeti, kako bi ga v zvezi z Nemčijo in Italijo izrabil v svojo korist.

Heinlein, vodja sudetskih čeških Nemcev, se je te dni mudil pri Hitlerju na posvetih. Z njim je bilo tudi več nemških odločilnih mož. Po občinskih volitvah, ki jih je Češka s pomočjo vojaštva izvedla v miru, bo treba končno zavzeti stališče do čeških ponudb. Po vrnitvi od Hitlerja je Heinlein obiskal češkega ministrskega predsednika in se o vsem tem z njim razgovorjal.

V Španiji se nadaljujejo z obeh strani srdite borbe. Komunisti dobivajo velikanske množine orožja preko Francije in tako uspešneje zabranjujejo Francovo končno zmago. Ta si je pa vendar kljub hudemu odporu priboril nekaj važnih zmag.

Doma

Cene pšenici so padle. Vlada je razumela stisko onih, ki si morajo s svojimi rokami služiti svoj vsakdanji kruh, ko so žitni prekupčevalci hoteli to stisko nepošteno — verižniško izrabljati za svoje koristi. Po par posvetih, ki jih je tozadevno imela in, ko je zagrozila, da bo odprla carinske meje, so cene pšenici takoj padle in naenkrat so bili vsi naši žitni trgi založeni.

Novoga papeževga zastopnika je dobila naša država v osebi msgr. Ettore Felicija. Novi papeški nuncij je že svojčas živel v Belgradu in so mu zato naše razmere dobro znane, da bo mogel v njih koristno delati za kraljestvo božje na zemlji.

Naš vojni minister general Marić se nahaja že dalje časa v zavezniški turški državi. Povsod mu izkazujejo spoštovanje, kakor ga zasluži general kot oseba in kot predstavnik ene najbolj zanesljivih evropskih armad.

Na mladinski tabor v Ljubljani, ki bo o sv. Petru in Pavlu, je dovoljena četrtinska vožnja. Po splošnih pripravah cellega podeželja na te slavnostne dni je soditi, bodo že z ozirom na znižano voznino vse železniške proge tiste dni močno obremenjene. Prav je, da se da na ta način tudi s strani države priznanje velikemu vzgojnemu delu naše mladinske organizacije.

Dva velika kongresa, ki bosta obrnila pozornost vse države nase in na Ljubljano bosta med pomladnim Ljubljanskim velesejmom, ki bo od 4. do 13. junija. Iz vse države se bo zbralo okrog 6000 trgovcev na vsedravnem trgovskem kongresu, ki se ga bodo udeležili tudi zastopniki trgovstva iz Bolgarije. Gospodarski pomen velesejma bo zrasel že zaradi tega kongresa, a letošnji velesejem bo tudi sam na sebi zelo pomemben, ker bo vseboval velike,

BELEŽKE

»Delavska Pravica«, ki je v vednih skrbih radi zadržanja naših slovenskih katoliških politikov, pa še bolj zaradi propadanja skrahiranih ljudskih front in radi komunističnih porazov v Španiji, je dobila od našega vodilnega lista »Slovenca« primeren pouk, ki ga mi kot zanimivost ponatiskujemo. »Slovenec« od 21. t. m. prinaša:

Nepotrebna skrb

»Delavska Pravica«, glasilo krščanskih socialistov, piše:

»Katoličani in socialisti so sestavili novo belgijsko vlado. Predsednik vlade je socialist Spaak. Poleg njega so v vladi še trije socialisti, dva liberalca in pa štirje katoličani. Radovedni smo, če bodo naši politiki hudo napadli belgijske katoliške politike, ker so si privoščili tako nedovoljeno zvezo s socialisti.«

K temu je vsekakor treba pripomniti, da je »Del. Pravica« brez potrebe v skrbah za belgijske katoličane in za obnašanje »naših politikov«. Spaak namreč ni »krščanski socialist«, ampak samo socialist in torej belgijski katoličani takoj vedo, s kom imajo opraviti, kakor vedo za ostale tri socialiste, dva liberalca in štiri katoličane. Poleg tega je Spaak tudi velik nasprotnik ljudske fronte, kar bi »Delavska Pravica« vsekakor vedela, če bi se za nasprotnike ljudske fronte tako zanimala, kakor se za njene prijatelje.

Za velika javna dela je država izplačala 677 mil. din

Belgrad, 20. maja. m. Do 15. maja t. l. je bilo izplačanih iz kredita enomilijardnega posojila za finansiranje velikih javnih del 634.2 milijona dinarjev. Saldo pred-ujmov pri finančni ravateljstvih in gradbenem ministru je tega dne znašal 43.6 milijona din, kar pomeni, da je bilo skupno izplačanih 677.8 milijona din. Za javna dela v prometnem ministru je bilo izplačanih do 15. t. m. 266.3 milijona din. Največ je bilo izplačanega kredita za železniško progo Bileće—Nikšić (79.6 mil.), nato za progo Ustiprača—Foča (72.5 mil.), za progo Koprivnica—Varaždin (38.2 milij.), za železniški most na Savi pri Zagrebu 27.4 milij., za progo Kraljevo—Čačak 10.1 milij. in za progo Metković—pristanišče na morju 6 milij. ter za zgraditev proge St. Janž—Sevnica 32.2 milij. Za dela v gradbenem ministru je bilo do istega dne izplačanih skupno 411.6 milij. Največ kredita se je porabilo v gradbenem ministru za zgraditev mednarodne ceste Belgrad—Novi Sad—Srbobran—Crno brdo—Topola—Subotica—Horgoš do državne meje. Ta dela so veljala 144.1 milijona din, skupno je pa predvideno za graditev te ceste 253.7 milij. din. Za graditev moderne ceste Avala—Mladenovac—Topola—Kragujevac—Jagodina je bilo izplačanih 41.8 milij., predvidenih je pa 56 milij. Nad 28 milij. je pa bilo do 15. t. m. izplačanih za dovršitev še ne dograjenih delov primorske turistične ceste v savski in primorski banovini. Za cesto Ljubljana—Kranj je bilo izplačanih 16.2 milijona din, za cesto Ljubljana—Kočevje—Brod na Kolpi—Delnice pa 6.7 mil. din.

Pri nas pa ne moremo nikamor naprej

Za progo St. Janž—Sevnica smo torej prejeli od 634.2 milij. 32.2 milij. in k temu še za cesto Ljubljana—Kranj 16.2 milijona din. Skupaj smo torej prejeli od 634.2 milij. dinarjev mi Slovenci 48.4 milijona din. Kdaj pa bodo na Ljubljanskem barju začeli prava izsuševalna dela, ki bi naj nekaj pomenila, se nam pa še ne sanja ne. Vemo, da v tem ni krivde naših ljudi, krivda je v mačehovskem rezanju kruha s strani onih, ki predstavljajo večino.

reprezentativne gospodarske razstave. K temu je treba prišteti veliko posebno razstavo »Naša cesta«, ki bo pokazala, kakšne bi naj bile naše ceste in kakršne bodo morale prej ali slej postati, saj je Slovenija izredno pomembno mednarodno gospodarsko križišče. O velikem gospodarskem pomenu za vso državo primerne cestnega omrežja v Sloveniji bodo razpravljali na kongresu Društva za ceste. Razstava sama bo lahko pričala udeležence kongresa iz drugih pokrajin in zlasti iz Beograda, da je zahteva Slovenije po dobrih, modernih cestah v resnici življenjska ter v interesu vse države. Velika avtomobilska razstava pa bo hkrati pobuda za čim intenzivnejše pospeševanje motorizma pri nas. Splošna gospodarska razstava velesejma bo nudila lepo zaokroženo sliko življenjske sposobnosti slovenske industrije in obrtne delavnosti. Skupna, reprezentativna razstava Francije nas bo izpodbujala, da se oklenemo čim bolj svoje iskrene in močnejše zavezničke, ki ne prihaja k nam z ognjem in mečem, ampak s knjigo. Na razstavi bo namreč tudi 3000 francoskih knjig.

PO SVETU

S kitajske fronte so prispela poročila, da so japonske čete zasedle Sučov. Po vkorakanju v mesto so imele čete veliko paradno pred poveljnikom japonskih čet. Vrhovnemu poveljniku generalu Lihunguju se je posrečilo ogniti grozeči obkolitvi v kateri bi padlo 400.000 mož v ob- jem japonskih divizij. Kitajske čete povsod z največjo srditostjo sprejemajo borbo in nudijo ogorčen odpor, da bi omogočile pravilen umik svoji glavnini.

Položaj kitajskih divizij je iz dneva v dan slabši posebno še, ker so zaprti dohodi za dovoz hrane. Od vseh prog, ki so Kitajcem ostale odprte je le ena, toda še ta je stalno pod ognjem japonskih bombnikov.

Mehika je odklonila angleški kapital nad svojimi petrolejskimi ležišči in ga sama izvažala. Iz Mehike je odplulo 14 velikih transportnih ladij od katerih večina je bila namenjena Nemčiji. V ozadju petrolejske borbe v Mehiki, ki je naperjena proti Angliji in Ameriki, je tudi Nemčija, ki se hoče še o pravem času založiti s petrolejem. Nemčija plačuje mehikanski petrolej z orožjem.

Iz Berlina se je vračalo v Kopenhagen trimotorno letalo danske letalske družbe, v katerem se je nahajalo 9 potnikov, med njimi 5 Norvežanov, ki so se vračali iz seje Zveze narodov. Nad morjem je letalo izgubilo en motor, vendar se je spretnosti pilota posrečilo, da je obdržal letalo v ravnotežju in ga takšnega pripeljal še 16 kilometrov daleč na Kopenhagensko letališče, kjer je nemoteno pristal.

Med Poljsko in Litvo so bile pred poljskim ultimatom meje neprodušno zaprte tako, da niti pismo ni moglo nemoteno preromati iz ene države v drugo. Po ultimatu se je Litva udala in danes je vpostavljen med obema državama nemoten poštni, telefonski in brzojavni promet.

Obnovitelj Turčije Kemal Atatiurk, namerava svoje odgovorno mesto zapustiti vsled težke bolezni. Za novega predsednika republike bo najbrže imenovan Dželal Bajar, ki se je pred tedni mudil v spremstvu zunanjega ministra na obisku pri jugoslovanskem ministrskem predsedniku dr. Stojadinoviču. Govori se, da je Kemal Atatiurk prepustil vse svoje privatno premoženje turški državi.

Kapitalizmu so vsa sredstva sveta, da le obdrži stanje cen nepremično in nad normalo. Ker je pa bil letošnji pridelek kave v Braziliji nekoliko manjši, zato so v Braziliji uničili le 30% kave, docim so druga leta običajno uničili preko 60%. Ker je Brazilija tudi spremenila svojo izvozno politiko ji tudi vsled tega ne bo treba uničevati toliko kave, ker se je izvoz te povečal.

Sestanki in zborovanja ZZZD

V SOBOTO, DNE 28. MAJA :

LJUBLJANA — STAVBINCI : članski sestanek ob pol 7 zvečer v prostorih centrale ZZZD, Čopova 1 (Delavska zbornica).

V NEDELJO, DNE 29. MAJA :

DRAŽGOŠE : članski sestanek ob 8 zjutraj v prostorih Gospodarske zadruge.

KRANJ : članski sestanek ob 9 dopoldne v Ljudskem domu.

TOPLICE : shod okoliških podružnic ZZZD po prvi sv. maši v cerkveni dvorani v Toplicah pri Novem mestu.

NOVO MESTO : članski sestanek ob pol 10 v običajnih prostorih.

V PETEK, DNE 3. JUNIJA :

LJUBLJANA — SPLOŠNA : članski sestanek ob pol 9 zvečer v prostorih centrale ZZZD, Čopova 1 (Delavska zbornica).

Soteska

V četrtek, dne 19. t. m. je bila ponovna licitacija lesa iz razlaščenih Auerspergovih gozdov. Kakor smo svoj čas že poročali, sta zainteresirana na naši žagi podjetnika g. Jordan in g. Čatar. Zvedeli smo, da g. Jordan ni dobil nič lesa na tej licitaciji.

Kakor se nam sedaj predvideva, bo v naši dolini radi tega brez dela okrog 20 ljudi, ker g. Čatar lesa ne suši, ampak ga takoj odda. Sedaj čakajo našo organizacijo nove naloge, da bo v tem slučaju zastavila vse svoje sile, da bodo vsi najspособnejši in izključno vsi njeni člani zaposleni, obenem prosimo tudi ZZZD, da nam bo šla v tem primeru v največji meri na roko.

Tisti delavci pa, ki pomagajo našim nasprotnikom v boju proti svoji delavski organizaciji, pa priporočamo, da naj le še krepko pljujejo v svojo lastno skledo. Vedi: da kar boš sejal, boš tudi žel! Tistemu pa, ki mu naš pokret ni všeč, svetujemo, da ni treba delavstvo voditi za nos, ampak naj mu da, kar mu gre.